

de terugreis zijn indrukken neergeschreven. Het verhaal daarvan vormt een aardige bijdrage tot de kennis van de zeilvaart in het midden der vorige eeuw en van het leven op de Oostinjevaarders met zijn wederwaardigheden en genoegens. Al was Schrant een geletterd man, die indertijd als primus het Amsterdamsche gymnasium had verlaten, toch heeft zijn vlot-geschreven reisverhaal voor ons gevoel geen stilistische bekoring. Hij is geheel de vormelijk-deftige representant van de eerste helft der negentiende eeuw en, waar hij meer persoonlijk wordt, is zijn stijl van een brave goedhartigheid, die aan Siegenbeek doet denken. Toch toont hij zich in dit reisjournaal – en meer nog in een ander, eveneens te Nijmegen berustend handschrift, dat uitvoerige herinneringen aan zijn Indische loopbaan behelst – een beminnelijk man vol ondernemingsgeest en opmerkingsgave, een kloek Hollander met belangstelling voor het zeewezen en den koophandel, met onder allen tegenspoed bewaarden zin voor humor, vooral ook gekenmerkt door oprechten godsdienstzin in den trant dier solied-Hollandsche Katholiciteit, door Lodewijk van Deyssel niet ongelukkig, zij het met te weinig waardeering, bestempeld als „droog-katholieke vroomheid.” In zijn reisverhaal weidt hij graag uit over de gulle vroolijkheid, waarmee het gezelschap zich de reis kortte, over het pandverbeuren en andere gezelschapsspelen, waarzan allen meededen, over de sensaties bij het passeeren der linie, altijd vol behoefte om te waardeeren, wat de bemanning van hoog tot laag en de medepassagiers tot de aangename tijdpassseering bijdroegen. Hij moet de gelukkige gave bezeten hebben doorgestane wederwaardigheden snel te vergeten. Als op zijn uitreis het schip eerst na vijf weken sukkelens de zee heeft bereikt, ontlokt hem, den eersten dag in volle zee, het praaïen van een ander schip, dat behendig het zijne langs zij komt, den uitroep: „Men zou zeggen, dat de zeevaart niet wel tot grootere volmaaktheid kan gebragt worden!”, wat na al het voorafgaande nogal komiek klinkt.

Om dat voorafgaande is het ons hier te doen. Daarin immers vinden wij het nauwkeurig verslag van de lange reis, die in 1840 een Rotterdamsche Oostinjevaarder van de